

Paweł Kiernikowski

Jan Andrzej Klekot (1936-2014)

Scientific Bulletin of Chełm - Section of Pedagogy nr 1, 175-177

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JAN ANDRZEJ KLEKOT (1936-2014)

PAWEŁ KIERNIKOWSKI

Jan Andrzej Klekot urodził się 9 grudnia 1936 r. w położonej nad rzeką Neretwą miejscowości Rakowiec, gmina Bereźce, powiat Luboml, woj. wołyńskie (obecnie Ukraina). Rodzice Mikołaj i Józefa (z d. Kutasiuk) byli rolnikami, którzy, oprócz uprawy ziemi, zajmowali się również pszczelarstwem (pasję tę odziedziczył także Jan).

Okres wojny i okupacji okazał się tragiczny dla rodziny. W latach 1940-1943 w wyniku działań wojennych cały dotychczasowy dorobek dwu pokoleń Klekotów został doszczętnie zniszczony. W wyniku zagrożenia utratą życia ze strony członków Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów i Ukraińskiej Powstańczej Armii rodzina zmuszona była do ciągłej zmiany miejsca pobytu (m. in. musiała uciekać z Rakowca do Ostrowa, następnie do Michałówki, a stąd znowu do Rakowca). W trakcie tych ucieczek śmierć poniosła matka Józefa Klekot oraz siostra Jana Maria i jego brat Antoni. W 1944 roku Jan wraz siostrą Franciszką oraz z dwoma babciami został ujęty podczas obławy niemieckiej i wywieziony do niemieckiego obozu przejściowego w Lublinie przy ulicy Krochmalnej. Ojciec Mikołaj zdołał wtedy uciec i we wrześniu 1944 r. został wcielony do wojska. Zginął w dniu 10 czerwca 1945 r. pod Lubaniem Śląskim.

Po wypędzeniu Niemców, we wrześniu 1944 roku Jan podjął naukę w Szkole Podstawowej w Dorohusku, do której, w dniach nauki szkolnej, uczęszczał codziennie pokonując pieszo szlak z Husynnego (tu ostatecznie osiedlili się w gospodarstwie rolnym członkowie rodziny tzn. dwie babcie, siostra Franciszka oraz Jan). Po ukończeniu „podstawówki” podjął dalszą naukę w I Liceum Ogólnokształcącym im. Stefana Czarnieckiego w Chełmie, które ukończył w 1957 roku z wysoką notą na świadectwie maturalnym. Ponieważ nie dostał się na wymarzone studia polonistyczne na UMCS w Lublinie, podjął pracę zawodową, (jako drwal w Bieszczadach, a następnie, jako kolejarz w Lublinie). 15 grudnia 1958 roku rozpoczął swoją karierę pedagogiczną, jako niewykwalifikowany nauczyciel w Szkole Podstawowej w Stawku k. Cycowa, pow. Chełm, woj. lubelskie. Z dniem 1 września 1959 roku został nauczycielem w Szkole

Podstawowej w Pograniczu, pow. Chełm, woj. lubelskie. Za rok później (1 września 1960 r.) objął stanowisko kierownika Szkoły Podstawowej w Husynnem, pow. Chełm, woj. lubelskie. Ponieważ praca nauczyciela stanowi specyficzne zajęcie, wymagające permanentnego uczenia się Jan Klekot praktycznie cały czas poświęcał na podnoszenie swoich kwalifikacji zawodowych i ogólno-kształcących. Ukończył roczny kurs pedagogiczny (przez to stał się nauczycielem z pełnymi uprawnieniami), roczny kurs muzyczny w Szkole Muzycznej w Chełmie (1960-1961), 2,5 – letnie Studium Nauczycielskie w Chełmie, a w 1982 roku (po pięcioletnich studiach na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Technicznym) uzyskał w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie tytuł magistra. Pracowity i sumienny zyskał uznanie wśród swoich przełożonych i dlatego z dniem 1 września 1968 roku władze oświatowe przenieśli go na stanowisko nauczyciela w Szkole Podstawowej nr 3 im. Adama Mickiewicza w Chełmie. Po czterech latach, z dniem 1 września 1972 roku, powierzono mu funkcję wizytatora przedmiotowo-metodycznego w Wydziale Oświaty Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie. W okresie od 1 września 1975 roku do 31 marca 1977 roku pracował jako metodyk problemowy ds. bezpieczeństwa i higieny pracy (bhp) w Kuratorium Oświaty i Wychowania w Chełmie. Od 1 września 1977 roku pracował na stanowisku starszego inspektora Kuratorium Oświaty i Wychowania Urzędu Wojewódzkiego w Chełmie. Ostatnie zaś lata pracy zawodowej był nauczycielem w Szkole Podstawowej nr 10 im. ks. Jerzego Popiełuszki w Chełmie (1 września 1981 r. – 31 sierpnia 1984 r.) oraz nauczycielem - metodykiem, w Szkole Podstawowej nr 6 im. Kazimierza Pawła Janczykowskiego w Chełmie. Po łącznym przepracowaniu 31 lat, w dniu 31 grudnia 1989 roku, zakończył swoją czynną pracę nauczycielską i przeszedł na zasłużoną emeryturę.

W trakcie swojej pracy Jan Andrzej Klekot dał się poznać jak prawdziwy przyjaciel młodzieży szkolnej. Dostrzegał i doceniał wartość drugiego człowieka niezależnie od jego wieku. Sam prawy, uczciwy i prostolinijny nie potrafił wzbudzić w sobie niechęci nawet do swoich tzw. wrogów. Żywo interesował się wydarzeniami w kraju i w swojej „małej ojczyźnie” z lat dziecięcych (w Rakowcu na Wołyniu oraz w Husynnem). Był człowiekiem muzykalnym, słuchał, śpiewał a nawet wygwizdywał każdą zasłyszaną melodię. Szczególnie bliskie mu były pieśni Bułata Okudźawy oraz Anny German. Całe dorosłe życie czytał literaturę piękną, powieści historyczne oraz poezję. W swojej prywatnej bibliotece zgromadził wiele wartościowych dzieł z zakresu: literatury polskiej, biologii życia pszczoł i apiterapii oraz historii Wołynia. W stopniu komunikatywnym posługiwał się nie tylko językiem polskim ale także językiem łacińskim, francuskim oraz ukraińskim. Lubił godzinami spacerować nad Bugiem oraz wędkować. Znał każdy zakątek terenów nadbużańskich. Kochał

przyrodę, zachwycał się śpiewem ptaków i rechotaniem żab, doceniał czystość wody w rzekach oraz jeziorkach i stawach nadbużańskich. Przez 37 lat poznawał tajniki życia pszczoł. Doceniał wartość i działanie miodu oraz wytworów pszczelich, takich jak propolis, pyłek kwiatowy czy mleczko pszczele.

Przez wiele lat gromadził materiały i źródła do dziejów Husynnego oraz Rakowca. Udało mu się w 2009 roku wydać własnym sumptem książkę pt. *Husynne*, jednak opracowania dotyczącego Rakowca na Wołyniu już nie zdążył ukończyć i opublikować.

W 1962 roku ożenił się ze swą koleżanką Heleną Sieniawską, która także poświęciła swoje życie zawodowe nauczaniu i wychowaniu młodego pokolenia Polaków. Doczekali się dwóch córek: Anny (ukończyła Akademię Muzyczną w Gdańsku); Małgorzaty (ukończyła Akademię Medyczną w Lublinie).

Za swoją pracę i osiągnięcia Jan Klekot otrzymał m. in. następujące odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1989 r.), Złoty Krzyż Zasługi (1982 r.), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1988 r.), Srebrny Medal „Za Zasługi dla Pożarnictwa” (1978 r.), Brązowy Medal „Za Zasługi dla Ligi Obrony Kraju” (1985 r.), Medal 40-lecia Polski Ludowej (1984 r.), Złota Odznaka „Zasłużony Działacz Ligi Obrony Kraju” (1984 r.) oraz Srebrna Odznaka „Zasłużony Działacz Ligi Obrony Kraju” (1983 r.).

Jan Klekot zmarł w dniu 31 maja 2014 roku i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym na Majdanku w Lublinie, przy ul. Droga Męczenników Majdanka.

Bibliografia: Klekot Helena, *Wspomnienie w pierwszą bolesną rocznicę śmierci mojego Męża*, rękopis w posiadaniu autora; Błaszczuk S., *Żyłem w ciekawych czasach*, Chełm 2015; Lipińscy L. i S., *Kredą i piórem. Nauczyciele Chełmszczyzny. Współcześni twórcy literatury*, Rejowiec Fabryczny 2012, s. 111-121; „Rocznik Chełmski”, Chełm 2009, s. 340-342; wieś Rakowiec, <http://wolyn.ovh.org/opisy/rakowiec-06.html> (dostęp: 2015-08-15); *Zapomniany obóz przy ulicy Krochmalnej*, <http://lublin.gazeta.pl/lublin/1,35640,4681611.html> (dostęp: 2015-08-15).